

ун-гі (м. Прага, Чехія). Після 2-ї світ. війни емігр. до Німеччини; 1946–49 – хірург лікарні для переміщ. осіб у м. Ашаффенбург. Від 1950 – в США, прац. у лікарнях шт. Нью-Джерсі та Кентуккі. Від 1953 – в Чикаго; від 1956 – кер. відділу анестезіології Мемор. лікарні ім. Форкоша. Діяльний у культур. й церк. житті укр. громади. Автор наук. та ін. статей.

К. Майбродська.

НАВІЗІВСЬКИЙ

Іван Михайлович (29. 09. 1888, с. Ворвулинці, нині Заліщиц. р-ну – 25. 04. 1954, м. Вінніпег, Канада) – громадський діяч, педагог. Навчався в учит. семінарії у м. Заліщики, після її закінчення вчителював у с. Ангелівка (нині Заліщиц. р-ну). Від 1908 – у США, від 1911 – в Канаді; тут вступив до соц.-демокр. партії. Працював у ред. часопису “Робочий народ”, згодом перейшов на комуніст. позиції. Брав участь у створенні Компартії Канади (1922), багатоліт. чл. ЦК; 1940–42 ув’язн. за комуніст. діяльність. Співзасн. т-ва “Український робітничо-фермерський дім” та Робітн. замож. т-ва. Від 1946 – управитель видавн. спілки “Українське життя” в м. Торонто, від 1947 очолював Укр.-канад. видавн. спілку. Помер на кораблі по дорозі до Канади з СРСР, де від 1953 перебував на лікуванні.

Б. Мельничук, Б. Пиндус, Вас. Ханас.

НАВРОЦЬКИЙ

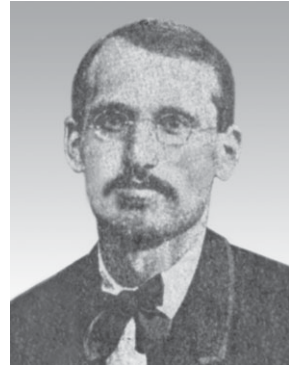
Василь Михайлович (1864, с. Котузів, нині Тереховлян. р-ну – 1941, м. см. невід.) – священник, громадський діяч, педагог. Брат *Володимира Навроцького*. Прац. інспектором шкіл у містах Долина (нині Івано-Фр. обл.), Бережани, Станіслав (нині Івано-Франківськ). Під час Визв. змагань зазнав утисків польсь. влади. Автор популяр. брошур і статей на пед. теми, співавтор шк. підручника “Співаник. Школа народна в 4 частях” (1907).

Б. Пиндус.

НАВРОЦЬКИЙ

Володимир Михайлович (псевд. – Василь Н., Онисим, Сіроманець та ін.; 18. 11. 1847, с. Ко-

тузів, нині Тереховлян. р-ну – 16. 03. 1882, м. Ряшів, нині м. Жешув, Польща) – економіст-статистик, літературознавець, публіцист, поет, фольклорист, громадський діяч. Брат *Василя Навроцького*. Закін. г-зію в м. Станіслав (1886,

нині м. Івано-Франківськ) і правн. ф-т Львів. ун-ту (1871). Працював фінанс. чиновником у Ряшеві, актором. Співорг-тор студент. громад у Галичині. Від 1867 – відп. секр. т-ва “Просвіта”, 1871 очолював студент. т-во “Дружний лихвар” (обидва – Львів). Належав до лівого крила “*народовців*”. Ініціатор створ. і співроб. ж. “Правда” (м. Львів). Від 1873 провадив екон.-статист. дослідження. Автор праць з історії соц.-екон. та культур. розвитку Галичини 19 ст.: “Реформи домового порядку” (1874), “Чого нас коштує пропінатія?”, “Руська народність в школах галицьких” (обидві – 1876), “Класові інтереси і інтереси народу” (1877) та ін.; фольклор.-етногр. та істор.-літ. праць: “Руська родина” (1867), “Народні приказки”, “Весілля в Котузові” (обидві – 1869), “До світогляду українського народу”, “Дещо про козаків-запорозців і про їх ради військові” (обидві – 1870) та ін.; рецензії на 1-й т. зб. “Исторические песни малорусского народа” *В. Антоновича* та *М. Драгоманова*; лірич. поезій та худож.-публіцист. нарисів. Идеолог “органічної праці на користь народу”, відстоював потребу писати живою нар. мовою. Підтримував зв’язки і приятелював із М. Драгомановим, *В.* та *О. Барвінськими*, *М. Бучинським* та ін. громад. діячами. Твори Н. видав *І. Франко* (пам’яті Н. присвятив вірш) заходом “Етнографічно-статистичного кружка” (1884); вони опубл. в “Етнографічному збірнику” НТШ (т. 5, 1898; зокрема кілька колиск. пісень, записаних у с. Голгоча, нині Підгаєц. р-ну); поезії – в альманасі “Струни” у Львові (1925), перевид. 1992 в кол. зб. “Акорди”.

Г. Кушнерик, Б. Пиндус, В. Ханас.

НАВРОЦЬКИЙ

Осип (Йосип) Іванович (24. 03. 1890, с. Голгоча, нині Підгаєц. р-ну – 06. 08. 1972, м. Вінніпег, Канада) – військовий, культурний і гро-